



ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ



«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2030	Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος Κυριακὴ 6 Αὐγούστου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Οἱ οὐράνιες ἀπολαύσεις

Κόποι καὶ μόχθοι, ἀγαπητοί μου, συκοφαντίες καὶ διωγμοί, καὶ τέλος μαρτυρικὸς θάνατος, νά πῶς διήνυσε τὸ στάδιο τῆς ἐπιγείου ζωῆς τοῦ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. Ἄλλὰ καὶ οἱ ἀπόστολοι δὲν θὰ διέφεραν· θὰ βάδιζαν κι αὐτοὶ τὴν «**τεθλιμμένην ὁδόν**» (Ματθ. 7,14), τὸ ματωμένο δρόμο, ποῦ πρῶτος βάδισε καὶ πότισε μὲ τὸ αἷμα τοῦ ὁ Θεῖος Διδάσκαλός τους.

Δυστυχημένοι, οἱ πιὸ δυστυχημένοι ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους θὰ φαίνονταν οἱ ἀπόστολοι στὰ μάτια τοῦ κόσμου. Γιατί ὁ κόσμος ἔβλεπε μόνο τὴν πορεία τους καὶ ὄχι τὸ τέρμα αὐτοῦ τοῦ δρόμου· ἔβλεπε μόνο τὴν ἀνηφορία, τὰ κοφτερὰ λιθάρια ποῦ ματώνουν τὰ πόδια, τ' ἀγκάθια ποῦ πληγώνουν τοὺς διαβάτες, τὰ ἐπικίνδυνα περάσματα ποῦ τρομοκρατοῦν τοὺς δειλοὺς, τὸν καυστικὸ ἥλιο ποῦ καίει τὸ μέτωπο, τὶς θλίψεις ποῦ κάνουν νὰ τσακίζονται ἀπ' τὴν ὁδοιπορία καὶ οἱ πιὸ γενναῖοι· ἔβλεπε τοὺς σταυρούς, τὶς φυλακές, τὰ σπαθιά, τοὺς τροχοὺς, τὶς ἀγχόνες, τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα βασανιστήρια τῶν ἀποστόλων καὶ μαρτύρων τῆς πίστεως.

Ὅλα αὐτὰ θὰ ἔβλεπαν οἱ ἀνθρώποι τοῦ κόσμου καὶ θὰ ἐλεεινολογοῦσαν τοὺς ἀποστόλους. Πόσο δυστυχημένοι, πόσο ἀνόητοι, **πόσο ἠλίθιοι** –θὰ ἔλεγαν– φάνηκαν οἱ ἀπόστολοι! Ἄφησαν μιὰ μαγεμένη λίμνη, μιὰ ἡσυχὴ ζωὴ, φίλους καὶ συγγενεῖς, γιὰ ν' ἀκολουθήσουν ἓνα Ναζωραῖο καὶ γιὰ χάρι τοῦ ἀποφάσισαν νὰ πεθάνουν!...

Τέτοια θὰ ἔλεγαν οἱ σύγχρονοι τῶν ἀποστόλων. Ἄλλὰ τέτοια λένε καὶ γιὰ τοὺς πιστοὺς καὶ ἀφωσιωμένους ἀκολούθους τοῦ Κυρίου **κάθε ἐποχῆς** οἱ ἀνθρώποι τοῦ κόσμου, γιὰτι κι αὐτοὶ βλέπουν μόνο τὴν πορεία τοῦ δρόμου καὶ ὄχι τὸ τέρμα.

Ἄν ὅμως ὁ Κύριος τοὺς ἀξίωνε νὰ δοῦν μὲ τὰ μάτια τῆς πίστεως τὸ τέρμα, τί δηλαδὴ ἔ-

πιφυλάσσει ὁ Κύριος γιὰ τοὺς πιστοὺς ἀκολούθους του, ἂ τότε, τότε θὰ ἄλλαζαν σκέψεις καὶ ἄλλες κρίσεις θὰ ἔκαναν· θὰ ἔλεγαν μὲ πεποίθησι καὶ βεβαιότητα, ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς, τοὺς ἀποστόλους καὶ ἀκολούθους τοῦ Κυρίου, ἄλλοι **πιὸ εὐτυχημένοι** ἀνθρώποι, καὶ θ' ἀκολουθοῦσαν κι αὐτοὶ τὴν ὁδὸ τοῦ Χριστοῦ, ποῦ ὁδηγεῖ στὴν θεία δόξα καὶ μακαριότητα.

Τί εἶνε αὐτὴ **ἡ θεία δόξα καὶ μακαριότης**; Ποιὸς μπορεῖ νὰ τὴν περιγράψῃ, νὰ μᾶς τὴν παραστήσῃ; Μόνο κάποιος ἀπὸ ἐκείνους ποῦ ἀξιώθηκαν νὰ τὴν ζήσουν θὰ μπορούσε νὰ δώσῃ κάποια πληροφορία. Ἔνας π.χ. ἀπὸ αὐτοὺς, ὅπως γνωρίζουμε, εἶνε ὁ ἀπόστολος Παῦλος ποῦ κάποτε «**ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον**». Ἄλλὰ καὶ αὐτὸς μετὰ τὴν ἀρπαγὴ ἐκείνη τὸ μόνο ποῦ εἶπε εἶνε, ὅτι «**ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλήσαι**» (Β' Κορ. 12,4), δὲν μπορεῖ δηλαδὴ ἀνθρώπος νὰ πῆ ἐκεῖνα ποῦ ἄκουσε ἐκεῖ. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν κανένας τρόπος νὰ πάρῃ κανεὶς μιὰ ἰδέα τῆς ἀγίας ἐκείνης καταστάσεως;

Μιὰ εἰκόνα τῆς θείας δόξης καὶ μακαριότητος μᾶς δίνει, ἀγαπητοί μου, **ἡ Μεταμόρφωσις** τοῦ Κυρίου, ποῦ ἐορτάζουμε σήμερα. Ἡ Μεταμόρφωσις, τῆς ὁποίας τὸ ἱστορικὸ εἶνε γνωστὸ σὲ ὅλους, ἔγινε γιὰ νὰ δώσῃ στοὺς ἀποστόλους, καὶ διὰ τῶν ἀποστόλων σὲ ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς ὅλων τῶν αἰώνων, μιὰ εἰκόνα τῆς δόξης τοῦ Ἰησοῦ, τῆς μακαριότητος ποῦ θ' ἀπολαύσουν οἱ δίκαιοι κοντά του, ὅσοι σ' αὐτὸ τὸν κόσμον ἀγωνίστηκαν, ἀγωνίζονται καὶ θ' ἀγωνιστοῦν κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τοῦ Εὐαγγελίου «**τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως**» (Α' Τιμ. 6,12 βλ. καὶ Β' Τιμ. 4,7) καὶ τῆς ἀρετῆς.

Παρατηρήστε **πόσο εὐτυχημένοι** εἶνε οἱ τρεῖς ἐκλεκτοὶ μαθηταὶ (ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης) τὶς στιγμὲς ἐκείνες τῆς ἐνδό-

ξου Μεταμορφώσεως του Σωτήρος μας, στιγμές που θα τους έμεναν πλέον αλησμόνητες σε όλη τη διάρκεια της ζωής τους.

Βρίσκονται στην κορυφή του όρους Θαβώρ. Εκεί **βλέπουν τη δόξα του Χριστού**. Βλέπουν τον Κύριο. Βλέπουν το μέν πρόσωπό του να λάμπη «*ὡς ὁ ἥλιος*», τὰ δὲ ἱμάτιά του νὰ εἶνε λευκὰ «*ὡς τὸ φῶς*» (Ματθ. 17,2). Βλέπουν τὸ Μωυσῆ καὶ τὸν Ἥλῖα, τοὺς δύο μεγάλους καὶ ἔνδοξους ἄνδρες τῆς παλαιᾶς διαθήκης, γιὰ τοὺς ὁποίους πολλὰ εἶχαν ἀκούσει ἀπὸ τὴν παιδική τους ἡλικία. Ὡ! ὅταν οἱ ἀπόστολοι ἦταν μικρὰ παιδιὰ καὶ ἄκουγαν μὲ ἔκστασι ψυχῆς τοὺς γονεῖς τους καὶ τοὺς ἱερεῖς τους νὰ διηγοῦνται τὰ ἔνδοξα κατορθώματα τῶν δύο αὐτῶν ἀνδρῶν, πόσο θὰ τοὺς θαύμαζαν, πόσο θὰ ἐπιθυμοῦσαν νὰ τοὺς ἔβλεπαν μὲ τὰ μάτια τους, νὰ τοὺς ἄκουγαν μὲ τ' αὐτιά τους! Καὶ νὰ τώρα, ὁ Μωυσῆς καὶ ὁ Ἥλῖας εἶνε μπροστὰ τους «*συλλαλοῦντες*» μετὰ τοῦ Ἰησοῦ. Βλέπουν «*νεφέλην φωτεινὴν*». Καὶ ὄχι μόνο βλέπουν Ἰησοῦ, Μωυσῆ, Ἥλῖα, νεφέλη φωτεινὴ, οὐράνια πρόσωπα καὶ πράγματα, ἀλλὰ καὶ ἀκοῦνε τὴ θεία φωνή «*Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε*» (ἔ.ἀ. 17,3-5).

Τί θεσπέσιο ὄραμα, τί οὐράνιες ἀπολαύσεις, τί στιγμές θεοῦ μεγαλείου! Εἶνε τόση ἡ χαρὰ κ' ἡ εὐτυχία πού ζοῦν οἱ μαθηταὶ τὶς λίγες αὐτὲς στιγμές πάνω στὴ γυμνὴ κορυφή τοῦ ὄρους, ὥστε ὁ πιὸ ἐνθουσιώδης ἀπὸ αὐτούς, ὁ Πέτρος, ὑποβάλλει στὸν Κύριο θερμὴ παράκλησι, νὰ παραταθῆ τὸ θαυμάσιο ὄραμα κι αὐτοὶ νὰ μείνουν ἐκεῖ διαρκῶς νὰ τὸ βλέπουν· «*Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι...*» (ἔ.ἀ. 17,4).

Ὅ,τι λοιπὸν ἀπήλασαν οἱ τρεῖς μαθηταὶ τὶς λίγες ἐκεῖνες στιγμές τῆς ἐνδόξου Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, θὰ τὸ ἀπολαύσουν στὸν μέγιστο βαθμὸ ὅλοι ὅσοι ζοῦν καὶ πεθαίνουν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Γι' αὐτούς ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος ἐτοίμασε «*βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου*» (Ματθ. 25,34), πού μπροστὰ τῆς ἡ δόξα τοῦ Θαβώρ εἶνε μιὰ μικρὴ γεῦσι. Ποιός θὰ μπορέσει ποτὲ νὰ περιγράψῃ τὸν **πλοῦτο** τῶν θεϊκῶν ἀπολαύσεων **τῆς βασιλείας αὐτῆς**; Ἐκεῖ θὰ ὑπάρχουν **τρία πράγματα**· θεωρία ὑψηλή, συντροφιά ἁγία, ἀτμόσφαιρα φωτεινὴ - ἀμίαντη.

Θεωρία ὑψηλή! Ἐὰν στὴν κορυφή τοῦ ὄρους Θαβώρ οἱ τρεῖς μαθηταὶ ἔβλεπαν τὸν Ἰησοῦ σὲ δόξα μαζί μὲ τὸ Μωυσῆ καὶ τὸν Ἥλῖα, ἐκεῖ, ἀπὸ τὰ θεωρεῖα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, οἱ δίκαιοι θὰ δοῦν τὸν Ἰησοῦ σὲ δόξα ἀφάνταστη νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὰ ἀναρίθμητα τάγματα τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέ-

λων, ἐκεῖ θὰ βλέπουν τὴν Παναγία Παρθένο, τοὺς ἀποστόλους, τοὺς μάρτυρες· καὶ τί δὲν θὰ βλέπουν! Ἀπὸ τὴ σκοπιὰ ἐκείνη θὰ βλέπουν τὰ ἄπειρα καὶ θαυμαστὰ δημιουργήματα τῆς ἁγίας Τριάδος. Τί ὄραματα! ἀλλὰ καὶ τί

Συντροφιά ἁγία! Ἄν ἐδῶ στὴ γῆ μᾶς εὐχαριστῆ νὰ συναστρεφώμαστε μὲ πρόσωπα ἀνώτερα μας καὶ ν' ἀκοῦμε τὶς ὁμιλίες τους, πόση εὐχαρίστησι καὶ ἀπόλαυσι θὰ προξενῆ στοὺς δικαίους ἢ συναναστροφή μὲ ὅλους τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Θεοῦ! Καὶ ἐκλεκτοὶ θὰ εἶνε ὅλοι ὅσοι θὰ βρίσκονται ἐκεῖ. Ἐκεῖ θὰ «*συλλαλοῦν*», θὰ συνομιλοῦν γιὰ τὰ οὐράνια πράγματα, ἐκεῖ θὰ εἶνε ἀνεξάντλητα τὰ θέματα καὶ οἱ ἀνακοινώσεις γιὰ τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖ οἱ δίκαιοι «*γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς*» (Μάρκ. 16,17). Τί συντροφιά λοιπὸν ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ τί

Ἀτμόσφαιρα φωτεινὴ, ἀμόλυπτη! Ὅπως σὲ κορυφὲς πανύψηλων βουνῶν ἡ ἀτμόσφαιρα εἶνε καθαρὴ, ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τὰ διάφορα μικρόβια πού ζοῦν σὲ χαμηλὰ στρώματα καὶ σὲ μολυσμένα τενάγη ἢ τέλματα τῆς γῆς, ἔτσι καὶ στὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἀτμόσφαιρα, μέσα στὴν ὁποία θὰ ζοῦν οἱ δίκαιοι, θὰ εἶνε φωτεινὴ, διαυγής, καθαρὴ, ἀπηλλαγμένη ἀπὸ ὅλα τὰ μικρόβια τῆς δαιμονικῆς μοχθηρίας καὶ τῆς ἀνθρώπινης κακίας. Ψυχικὴ ὑγεία ζηλευτὴ θὰ βασιλεύῃ ἀπ' ἄκρη σὲ ἄκρη τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἐκεῖ οἱ δίκαιοι θ' ἀναπνεύουν τὸν ἀμόλυπτο ἀέρα τοῦ παναγίου Πνεύματος. Ἄν ἐδῶ πιά νη τὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀσφυξία ἀπὸ τὰ διάφορα «*ἀσφυξιογόνα*» τοῦ σατανᾶ, ἐκεῖ οἱ δίκαιοι δὲν θὰ δοκιμάζουν τὴν στενοχωρία πού δημιουργεῖ στὶς καθαρὲς ψυχὲς ἡ ὑπάρξι, ἡ διάδοσι καὶ ἡ μετάδοσι τοῦ κακοῦ. Ἐκεῖ... Ἄλλὰ τί νὰ συνεχίζουμε τὶς περιγραφές; Ἐκεῖ εἶνε ὅλα ἀπερίγραπτα.

* * *

Ἐνα εἶνε τὸ συμπέρασμα, ἀγαπητοί μου. **Οἱ θλίψεις**, πού δοκιμάζουν βαδίζοντας τὴν ὁδὸ τοῦ Κυρίου οἱ Χριστιανοί, **δὲν εἶνε τίποτα** μπροστὰ στὴν οὐράνια δόξα καὶ μακαριότητα πού θ' ἀπολαύσουν, ἐὰν μείνουν πιστοὶ σ' Αὐτόν. Αὐτὸ ἐνίωσαν καὶ τὸ πῆραν ὡς μάθημα σπουδαιότατο οἱ τρεῖς ἐκλεκτοὶ μαθηταὶ σὰν σήμερα, ἡμέρα τῆς ἐνδόξου Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου. Αὐτὸ ἄς ἐντυπώσουμε κ' ἐμεῖς στὴν καρδιά μας, γιὰ νὰ διαλαλοῦμε σὲ ὅλους αὐτὸ πού ἔγραψε ὁ ἀπόστολος Παῦλος· «*Οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς*» (Ῥωμ. 8,18).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**